

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0382/2013

13.11.2013

JELENTÉS

az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentéséről
(2013/2076(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Gianni Pittella

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	13

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentéséről (2013/2076(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentésére (0000 – C7 0000/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 123. cikkére, 282. cikkére és 284. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányára, és különösen annak 15. és 21. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszában a demokratikus elszámoltathatóságról szóló 1998. május 4-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2011-es éves jelentésére vonatkozó 2013. április 17-i állásfoglalására²,
 - tekintettel [az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló].../2013/EU tanácsi rendeletre, a továbbiakban „SSM rendeletre”,
 - tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankjának a 2012/2013-as évre vonatkozó, 2013. június 23-án közzétett 83. éves jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0382/2013),
- A. mivel a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint az euróövezet GDP-je 2012-ben 0,6%-kal csökkent, miután 2011-ben 1,4%-kal nőtt, 2013-ban pedig 0,4%-kal csökkenni fog, mielőtt 2014-ben 1,2%-kal emelkedne;
- B. mivel, ugyanezen előrejelzés szerint az euróövezeten belüli munkanélküliség a 2011 végi 10,2%-ról 11,4%-ra nőtt 2012 végére, és 2013-ban tovább nőhet 12,2%-ra, mielőtt 2014-ben enyhe csökkenést mutatna, az euróövezet egyes országai között megfigyelhető jelentős eltérésekkel, melyekben a munkanélküliség 4,3% és 25% között mozog és ez a százalékos arány még magasabb a munkanélküli fiatalok tekintetében, akik száma jelentősen növekedett az említett időszakban;
- C. mivel 2012-ben az EKB egy alkalommal, júliusban csökkentette a kamatlábakat (25 bázisponttal), majd 2013 májusában tovább csökkentette azokat 0,5%-os történelmi mélypontra;

¹ HL C 138., 1998.5.4., 177. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0176.

- D. mivel, a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint 2012-ben az euróövezet átlagos inflációs rátája 2,5% volt, amely csökkenést mutat a 2011-es évi 2,7%-hoz képest, az M3-növekedés pedig 2011-ben 1,5%-ot tett ki, azaz csökkent a 2010-es 1,7%-hoz képest;
- E. mivel az eurórendszer összevont pénzügyi kimutatása 2012 végén 3 billió eurót tett ki, ami 2012 folyamán hozzávetőlegesen 12%-os növekedést jelent;
- F. mivel az eurórendszernek 2012 folyamán fedezetként nyújtott eszközök legnagyobb részét a nem forgalomképes eszközök képezték, ami a teljes fedezet körülbelül 25%-át tette ki; mivel a nem forgalomképes eszközök az eszközzel fedezett értékpapírokkal együtt a fedezetként nyújtott összes eszköz több mint 40%-át adták;
- G. mivel 2012 második negyedévében az az euróövezeti pénzpiac összes eszközének teljes forgalma 14%-kal csökkent az előző év második negyedévéhez képest;
- H. mivel a nemzeti központi bankok által biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtás, amely az eurórendszer összevont pénzügyi kimutatásában az „Euróövezetbeli hitelintézetekkel szembeni egyéb követelések euróban” tételben szerepel, 2012 folyamán eddig példátlan szintet ért el, és 2012 év végére 206 milliárd eurót tett ki;
- I. mivel az EKB 2012. februári hosszú távú refinanszírozási műveletei 529,5 milliárd eurót bocsátottak euróövezeti székhelyű pénzügyi intézmények rendelkezésére hitelek formájában, 3 éves lejáratral és 1%-os induló kamatlábbal;
- J. mivel a monetáris pénzügyi intézmények által az euróövezet lakosainak nyújtott hitelek növekedésének rátája jelentős mértékben csökkent 2011 decembere és 2012 decembere között, a 2011. decemberi 1%-ról 0,4%-ra 2012 decemberében, illetve a magánszektor számára nyújtott hitelek 0,7%-kal csökkentek 2012 decemberében;
- K. mivel – szintén a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint – az euróövezet államháztartásainak átlagos bruttó adóssága a GDP 88%-áról (2011) annak 92,7%-ára nőtt 2012-ben, és az összesített költségvetési hiány a GDP 4,2%-áról 3,7%-ára csökkent;
- L. mivel az EKB 2011. decemberi és 2012. februári hosszú távú refinanszírozási műveletei több mint 1 billió eurót – 489 milliárd, illetve 529,5 milliárd eurót – bocsátottak európai bankok rendelkezésére alacsony kamatozású kölcsönök formájában 3 éves lejáratral, 1%-os kamatlábbal;
- M. mivel a 2012. tavaszi európai gazdasági előrejelzés alacsony szintű üzleti tevékenységet és fogyasztói kedvet, a háztartások fogyasztását korlátozó magas munkanélküliséget jelzett, és 2010 óta csökkenő exportnövekedést mutatott ki, amely 2011-ben és 2012-ben a GDP növekedésének stagnálásához vezetett;
- N. mivel továbbra is a kis- és középvállalkozások (kkv-k) alkotják az euróövezet gazdaságának gerincét, közéjük tartozik az euróövezet összes vállalkozásának mintegy 98%-a, ezek foglalkoztatják az euróövezet munkavállalóinak mintegy háromnegyedét és állítják elő a hozzáadott érték mintegy 60%-át;

- O. mivel a kkv-k hitelképessége és pénzügyi állapota erőteljesebben romlott a nagyvállalkozásokénál, és az elhúzódó kedvezőtlen gazdasági feltételek súlyosbították az információkhoz való aszimmetrikus hozzáféréssel kapcsolatban a kkv-k előtt álló kihívásokat;
- P. mivel a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréséről készített felmérés (SAFE) által adott információk szerint a kkv-k nyeresége, likviditása, tartalékai és saját tőkéje a válság alatt a nagyvállalkozásokénál kedvezőtlenebbül alakult;
- Q. mivel az EUMSZ 282. cikke szerint az EKB elsődleges célja az árstabilitás fenntartása; mivel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) az EKB égisze alatt tevékenykedik a pénzügyi stabilitás területén;
- R. mivel a Nemzetközi Fizetések Bankja éves jelentésében megállapította, hogy az euróövezetben a kamatlábak alacsony szinten tartásának politikája következtében a tagállami reformtörekvések jelentősen lanyhultak;
- S. mivel az EUMSZ 123. cikke és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 21. cikke tiltja a kormányok monetáris finanszírozását;
- T. mivel a monetáris politika a legjobban az alacsony infláció jellemezte környezettel tud hozzájárulni a gazdasági növekedésnek, a munkahelyteremtésnek, a társadalmi kohézióknak és a pénzügyi stabilitásnak kedvező feltételek megteremtéséhez;
- U. mivel az EKB éves jelentéseiről szóló korábbi európai parlamenti állásfoglalásokban előterjesztett, a szavazás átláthatóságával és az összefoglaló jegyzőkönyv közzétételével kapcsolatos ajánlásokat még nem vették figyelembe;
- V. mivel a nemzeti makroprudenciális hatóságok intézkedéseinek figyelembe kell venniük az Európai Rendszerkockázati Testület uniós pénzügyi rendszer makroprudenciális felügyelete iránti felelősségét;
- W. mivel a kkv-k felé irányuló hiteláramlás fenntartása különösen fontos, mert ők foglalkoztatják az euróövezeten belüli munkaerő 72%-át, és a nagyvállalatokhoz képest lényegesen nagyobb arányú nettó munkahelyteremtés (és -megszüntetés) jellemzi őket;
- X. mivel az EKB éves jelentéseiről szóló korábbi európai parlamenti állásfoglalásokban előterjesztett, a szavazás átláthatóságával és az összefoglaló jegyzőkönyv közzétételével kapcsolatos ajánlásokat még nem vették figyelembe;
- Y. mivel a betéti rendelkezésre állás keretében 2012. szeptember 28-án 315 754 milliárd EUR volt elhelyezve;
- Z. mivel a hitelezés az euróövezetben évente 2%-kal csökken, egyes országokban – például Spanyolországban – pedig az éves visszaesés 2012-ben elérte a 8%-ot;
- AA. mivel a kkv-knak – attól függően, hogy az euróövezet mely országában találhatók – sokkal magasabb hitelfelvételi költségeket kell fizetniük, ami az egységes piacon torzulásokat kelt;

AB. mivel a kkv-kat az euróövezet egyes részeiben jelenleg érintő hitelszűke egyike a gazdasági fellendülést késleltető alapvető problémáknak;

Monetáris politika

1. üdvözli az EKB által 2012-ben tett merész intézkedéseket, amelyek döntő mértékben hozzájárultak a bankszektor stabilizálásához, valamint segítettek a bankok és az állam közötti kapcsolat megszüntetésében;
2. mélyen aggasztja a tény, hogy a tartósan kedvezőtlen gazdasági feltételek általánossá válnak az EU egyes részeiben, instabilitást idézve elő az euróövezet egésze tekintetében, és veszélyeztetve az egész európai projekt politikai és a közvélemény általi támogatását;
3. megállapítja, hogy a fő refinanszírozási műveletek, a rögzített kamatláb melletti teljes allokációt magukban foglaló közép- és hosszú távú refinanszírozási műveletek alkalmazása, az aktív oldali rendelkezésre állás, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás és a betéti rendelkezésre állás igénybevétele egész 2012 folyamán jelentősen magas szinten maradt, ami a monetáris transzmissziós mechanizmus és az euróövezeti bankközi hitelezési piac súlyos sérülését jelzi, jóllehet az év második felében a helyzet jelentős javulást mutatott, a hozamkülönbsétek és a TARGET II egyensúlyhiányainak stabilizálódásával;
4. meggyőződése, hogy az EKB irányadó kamatlábainak csökkentésére vonatkozó 2012. júliusi döntések kedvező hatásai korlátozottak, mivel az euróövezet sok részében a monetáris transzmissziós csatorna megszakadt vagy súlyos kárt szenvedett; emlékeztet arra, hogy hosszú távon a nagyon alacsony kamatlábak torzulásokhoz vezethetnek az üzleti szektorban, és árthatnak a magánszektor megtakarításainak és a nyugdíjrendszereknek;
5. rámutat, hogy az EKB elnöke az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága felé 2013. július 8-án bejelentette, hogy várható az EKB alap-kamatlábának huzamosabb ideig a jelenlegi vagy akár annál alacsonyabb szinten tartása, tekintettel a mérsékelt középtávú inflációs előrejelzésekre, valamint a reálgazdaság támogatásának szükségességére;
6. aggodalommal jegyzi meg, hogy a bankrendszer likviditás iránti igénye az eurórendszerből 2012-ben növekedést mutatott, ezzel növelve a bankrendszer függőségét az eurórendszer beavatkozásától, és figyelmeztet e függőség kockázataira;
7. úgy véli, hogy a 2012 márciusában elfogadott hároméves hosszú távú refinanszírozási művelet hozzájárult a bankrendszer megszilárdításához, ám ennek ideiglenes intézkedésnek kell lennie; megjegyzi, hogy a hosszú távú refinanszírozási műveletek révén a bankrendszerbe juttatott likviditás ellenére a reálgazdaság számára hozzáférhető hitel még mindig a válság előtti szintek alatt marad; megérti, hogy a vállalkozások hitelek iránti kereslete jelenleg nagyon alacsony, ami megnehezíti a bankok számára a hitelezést;
8. mélyen aggódik amiatt, hogy a rövid távú államadósságok „korlátlan” összegben történő vásárlására vonatkozó EKB-határozat nyomán a bajba került bankoktól és kormányzatoktól az EKB mérlegébe helyeznek át kockázatokat; hangsúlyozza, hogy a

hosszú távú refinanszírozási műveletek a válságra nem nyújtanak alapvető megoldást;

9. úgy véli, hogy a nemzeti központi banki funkciókat a funkcionális, intézményi és pénzügyi függetlenséggel teljes mértékben összeegyeztethető módon kell ellátni, a központi bankok Szerződés, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az EKB alapokmánya szerinti feladatai megfelelő ellátásának garantálására;
10. hangsúlyozza, hogy az európai üzleti szektor elégtelen növekedése elsősorban nem a bankszektor által kínált hitelek nem kielégítő rendelkezésre állásával magyarázható;
11. aggodalommal tölti el, hogy a hitelek szűkülése láthatóan nagyon súlyosan érinti a kkv-kat, mert a bankok felfogása szerint esetükben nagyobb a nemteljesítés valószínűsége, mint a nagyobb vállalkozások esetében, és azért is, mert a kkv-k gyakran képtelenek a banki hitelekről más külső finanszírozási forrásokra áttérni;
12. hangsúlyozza azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az euróövezet országaiiban mindenütt jelentős széttöredezettesség jellemzi a kkv-k hitelfelvételi feltételeit;
13. kiemeli az értékpapír-piaci program 2012 szeptemberéig betöltött fontos – bár korlátozott – szerepét az euróövezet bizonyos államkötvény-piaci szegmenseiben tapasztalható elégtelenségek kezelésében; figyelmeztet arra, hogy a bankszektornak vagy a kormányoknak erre nem volna szabad tartós intézményként tekinteniük;
14. üdvözli a végleges értékpapír-adásvételi műveletek bevezetését, amelyeknek nincsenek előzetes mennyiségi korlátai, és céljuk a monetáris transzmissziós mechanizmus megóvása, és üdvözli az értékpapír-adásvételi műveletek indításának összekapcsolását az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz és az Európai Stabilitási Mechanizmus (EFSF/ESM) szerinti programokhoz kapcsolódó szigorú feltételekkel;
15. megérti a Nemzetközi Fizetések Bankjának (BIS) a mennyiségi lazítás túlságosan hosszú időszakával kapcsolatos figyelmeztetéseit („kerül, amibe kerül”); érdeklődéssel követi a legtöbb nagyobb központi banknál a laza monetáris politika beszüntetésének legjobb menetrendjéről folytatott vitákat; megjegyzi, hogy többek között a Federal Reserve tanácsa is a lehető legkorábban meg kívánja szüntetni a jelenlegi politikát; megérti, hogy az EKB továbbra is megengedő politikai irányvonalat fog követni, amíg a bankszektor nem stabilizálódott teljes mértékben, és a közszektorba továbbgyűrűző hatások továbbra is veszélyt jelentenek – ezt a politikát a középtávon várható alacsony inflációs ráták teszik lehetővé;
16. szükségesnek tartja, hogy a likviditás biztosítását célzó EKB-programok megfelelően kezeljék az inflációs problémákat is, például sterilizálás útján;
17. megítélése szerint az USA-ban tapasztalható közelmúltbeli fejlemények tükrében a gazdasági fellendülés és a nagyobb gazdasági növekedés megalapozott és szilárd kiindulási alapot nyújt a mennyiségi lazítási politikai intézkedések fokozatos kivezetéséhez;
18. emlékeztet arra, hogy az EKB mennyiségi lazításra irányuló politikai intézkedéseit átmeneti jellegűnek szánták, és ezeket a bankszektornak ezért semmiképpen nem szabad

tartós eszköznek tekintenie;

19. arra biztatja az EKB-t, hogy küldjön világos jelzéseket a piacnak a mennyiségi lazítás politikai intézkedései fenntartásának becsült időtartamára vonatkozóan, és hogy kezdje meg ezek kivezetését, amint csökken a feszültség a bankszektorban, és megszüntethető a bankok és az állam közötti kapcsolat, valamint a növekedésre és az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók alapot adnak erre a döntésre;
20. úgy véli, hogy láthatóvá váltak az EKB által a válság kezdete óta alkalmazott monetáris politikai eszköztár – bár megkönnyebbülést jelentett a bajba jutott pénzügyi piacok számára – korlátai a növekedés ösztönzése és a munkapiaci helyzet javítása terén; úgy véli ezért, hogy az EKB megvizsgálhatná további intézkedések lehetőségét;
21. aggodalmának ad hangot a nemzeti központi bankok által 2011 folyamán az EKB engedélyével biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtás (ELA) lényegesen magas szintje miatt; kéri az adott tételek pontos tartalmának további közzétételét, illetve az e tartalomra, az annak alapjául szolgáló műveletekre és a hozzájuk kapcsolódó feltételekre vonatkozó kiegészítő tájékoztatás nyújtását;
22. tudomásul veszi, hogy mivel a monetáris transzmissziós mechanizmus nem működik megfelelően, az EKB-nak módot kell keresnie arra, hogy közvetlenebb formában célozza meg a kis- és középvállalkozásokat; rámutat, hogy jelenleg az euróövezet országaiban működő, hasonló kkv-k nem rendelkeznek hasonló hozzáféréssel a hitelekhez, annak ellenére, hogy hasonló gazdasági kilátásokkal rendelkeznek és hasonló kockázatok fenyegetik őket; kéri az EKB-t, hogy hajtson végre olyan politikát, melynek keretében kkv-knek nyújtott, értékpapírosított hiteleket vásárol fel közvetlenül, különösen néhány olyan tagállamtól, ahol a monetáris transzmissziós mechanizmus kudarcot vallott; hangsúlyozza, hogy e szakpolitikának az összeg és az idő tekintetében korlátozottnak és teljes mértékben sterilizáltnak kell lennie, valamint e politikát úgy kell kialakítani, hogy az EKB mérlegét ne terheljék kockázatok;
23. meggyőződése, hogy az EKB-nak nagyon komolyan figyelembe kell vennie egy külön program elindításának lehetőségét, amely a kkv-k hitelhez való hozzájutását segítené a Bank of England hitelezési rendszer finanszírozását szolgáló programjának (Funding for Lending) irányvonala mentén;
24. úgy véli, hogy a TARGET II elszámolási rendszer alapvető szerepet játszott az euróövezeti pénzügyi rendszer integritásának megőrzésében; ugyanakkor megjegyzi, hogy a TARGET II jelentős egyensúlyhiányai rámutatnak az euroövezeten belüli pénzügyi piacok aggasztó széttöredezettségére, valamint az azokban az euroövezeti tagállamokban tapasztalható tőkekiáramlásra, amelyek pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségeket tapasztalnak, illetve amelyeket ilyen nehézségek fenyegetnek;
25. felhívja az EKB-t, hogy tegye közzé az OMT programmal kapcsolatos jogi határozatot, hogy alaposabban lehessen elemezni annak részleteit és következményeit;
26. hangsúlyozza, hogy a rendkívüli likviditási segítségnyújtásra előirányzott tételeket az eurórendszer összevont mérlegében az „Euróövezetbeli hitelintézetekkel szembeni egyéb követelések euróban” kategória alatt könyvelik el, az adott tételek pontos tartalmára

vonatkozó további közzététel és egyedi információk nélkül, nem közölve az azok alapjául szolgáló műveleteket és a hozzájuk kapcsolódó feltételeket sem; kéri az EKB-t, hogy javítsa a weboldalán a rendkívüli likviditási segítségnyújtás alakulására vonatkozó, országonkénti részletezésű beszámolást;

27. bátorítónak érzi a TARGET II egyensúlyhiányok szintjeinek 2012 második felében bekövetkezett stabilizálódását; hangsúlyozza, hogy a TARGET II elszámolási rendszer alapvető szerepet tölt be az euróövezeti pénzügyi rendszer integritásának megőrzésében; továbbra is aggodalommal tölti el mindazonáltal az euróövezeten belül a pénzügyi piacok folytatódó felaprózódása;
28. emlékeztet az EKB monetáris politikájának irányításában fennálló, a Szerződésekben lefektetett függetlenségére; úgy véli, hogy a monetáris politika irányításának demokratikusnak kell lennie, és a különböző szempontok és megközelítések mérlegeléséből kell fakadnia, az átláthatóság és ezzel a demokratikus elszámoltathatóság növelése érdekében; emlékeztet e tekintetben a monetáris párbeszéd és az európai parlamenti képviselők által benyújtott írásbeli kérdések fontosságára;
29. aggodalommal töltik el az elhúzódó, rendkívül megengedő monetáris politika lehetséges mellékhatásai, mint például az agresszív kockázatvállalás, a pénzügyi egyensúlyhiányok kialakulása, a pénzügyi piaci árképzés torzulása, valamint a mérleg szükséges javítása és a reformok késleltetésének irányába ható ösztönzők; biztatja az EKB-t, hogy teremtsen meg a megfelelő egyensúlyt a rendkívül megengedő monetáris politika idő előtti feladásával, illetve a feladás további késleltetésével járó kockázatok között;
30. hangsúlyozza, hogy az EKB-nak monetáris politikai feladatai és felügyeleti feladatai ellátása során késznek kell lennie arra, hogy betartsa az Európai Parlament irányába az elszámoltathatóság legmagasabb szintű normáit, és emlékeztet ebben a tekintetben a monetáris párbeszéd, illetve az európai parlamenti képviselők által benyújtott írásbeli kérdések fontosságára; emlékeztet az EKB nagyobb átláthatóságára irányuló folyamatos felhívásokra, amelynek biztosítása fokozná az intézmény hitelességét és kiszámíthatóságát, és méltányolja az e téren már megvalósított javulásokat ;
31. úgy véli, hogy az árfolyam alapvető fontosságú gazdasági változó, amely befolyásolja az euróövezet versenyképességét; hangsúlyozza az euró nemzetközi valutaként való támogatásának fontosságát;
32. felhívja az EKB-t, hogy a monetáris politika helyes transzmissziójának javítása érdekében tanulmányozza az iránymutatás (forward guidance) mint nem hagyományos eszköz alkalmazásának lehetőségét; megjegyzi, hogy az iránymutatást az euróövezet gazdasági növekedésének pozitív változásaihoz vagy az infláció középtávon 2% feletti növekedéséhez kell kötni;
33. felkéri az EKB-t, hogy a nemzeti központi bankokkal együttműködve indokolja meg politikáit a devizacsere-ügyletekkel kapcsolatban, amelyek célja, hogy támogatást nyújtsanak a kétoldalú gazdasági és kereskedelmi cserékhez, és segítsenek a pénzügyi stabilitás fenntartásában;

Bankunió

34. megjegyzi, hogy az európai bankrendszer még mindig sebezhető, és strukturális viszonylatban reformra szorul, valamint konszolidálni kell egy valódi bankunió létrehozásával;
35. üdvözli az egységes felügyeleti mechanizmusról folyó tárgyalások során elért haladást, amely az euróövezeti hitelintézetek, illetve a csatlakozni kívánók feletti felügyeleti jogkörrel ruházta fel az EKB-t; úgy véli, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus kialakítása hozzá fog járulni a bankok és az államhatalom közti kapcsolat megszüntetéséhez, és elősegíti a válságkezelés közös európai megközelítésének kidolgozását;
36. különösen üdvözli az ECON bizottság részvételét a felügyelőbizottság elnökének és alelnökének kinevezésében;
37. úgy véli, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásának a valamennyi részt vevő tagállamra kiterjedő független és integrált felügyelet révén hozzá kell járulnia a bankszektorba vetett bizalom helyreállításához, valamint a bankközi hitelezés és a határokon átnyúló hiteláramlások újraélesztéséhez;
38. kéri, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabálykönyvet teljes mértékben betartva és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacát alátámasztó elvekkel teljes mértékben összeegyeztethető módon működjön;
39. úgy véli, hogy az EKB-nak üdvözölnie kell a nem euróövezeti tagállamok egységes felügyeleti mechanizmusba való bevonásának lehetőségét, ami biztosítja a felügyeleti gyakorlatok EU-n belüli nagyobb fokú harmonizálását;
40. hangsúlyozza az EKB és az illetékes tagállami hatóságok közti gyümölcsöző együttműködés fontosságát az egységes felügyeleti mechanizmus keretén belül, amelynek célja a hatékony és zökkenőmentes felügyelet kialakítása;
41. üdvözli a banki eszközök átfogó minőségi vizsgálatának előkészítését minden olyan bank esetében, amely közvetlenül az egységes felügyeleti mechanizmus felügyelete alá fog tartozni, és amely 2014 második felében részt vesz az Európai Bankhatóság – az egységes felügyeleti mechanizmussal együttműködésben végzett – általános stressztesztjében;
42. megjegyzi, hogy az EKB-nak az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása általi megerősödését nagyobb elszámoltathatósággal kell ellensúlyozni a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament felé;
43. úgy véli, hogy a banki felügyelet területén alapvető fontosságú az átláthatóság, amely elvet az Európai Parlament és az Európai Központi Bank intézményközi megállapodása is tartalmazza;
44. megjegyzi, hogy az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok új kihívásokat jelentenek az összeférhetetlenség tekintetében, és üdvözli az EKB és az Európai Parlament intézményközi megállapodása által ezen a téren előírt rendelkezéseket; emlékeztet arra, hogy ezen rendelkezések maradéktalan végrehajtása érdekében az EKB-nek pontosabb szabályozást kellene bevezetnie, többek között a banki felügyeletben részt vevő

eurórendszerbeli felsővezetői személyzet foglalkoztatását érintő türelmi időszakra vonatkozóan;

45. emlékeztet arra, hogy rendkívül fontos, hogy az EKB biztosítsa a monetáris politika és a felügyeleti politika területén a határozattervezeteket előkészítő alapvető egységek operatív különválasztását; hangsúlyozza a demokratikus elszámoltathatóságot biztosító gyakorlati intézkedésekről szóló, az EKB és az Európai Parlament között megtárgyalt megállapodás rendkívüli szükségességét;
46. sürgető feladatnak tartja egy európai szanálási rendszer létrehozásának jóváhagyását, a betétesek védelme, valamint a jövőbeni banki válságok megelőzése érdekében;
47. hangsúlyozza, hogy ellenálló képességének fokozására tekintettel alapvető fontosságú a bankrendszer sokféleségének erősítése a kis és közepes méretű helyi bankok fejlesztésének ösztönzése révén;
48. meggyőződése szerint a kockázat csökkentése és a bankrendszer stabilitásának erősítése, valamint a „túl nagy ahhoz, hogy bebukjon” kategóriájú intézmények kialakulásának elkerülése érdekében fontolóra lehetne venni a betéti és befektetési bankok teljes szétválasztását; várakozással tekint a Bizottságnak a banki tevékenység struktúrájára vonatkozó jogalkotási javaslata elé;
49. meggyőződése, hogy a „trojkát” egy olyan rendszerrel kell felváltani, amelyben az Európai Parlament felé elszámoltatható Bizottság válik a mechanizmus központi elemévé a programban részt vevő országokkal, miközben az eurócsoportot bevonják a döntéshozatali folyamatba, az EKB szakértelmet biztosít, az IMF pedig adott esetben tanácsadást nyújt;

Intézményi kérdések

50. rámutat, hogy az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet szerint intézményközi megállapodásokat kell kötni az Európai Parlament és az EKB között a demokratikus elszámoltathatóságról, hangsúlyozva Parlament szerepét; sürgeti az EKB-t az új követelményeknek való megfelelésre, különösen a demokratikus elszámoltathatóság és felügyeleti tevékenységének átláthatósága tekintetében;
51. felhívja az EKB-t, hogy végezzen kritikus önértékelést tevékenységei valamennyi vonatkozása tekintetében, ideértve azoknak a kiigazító programoknak a hatásait is, amelyek létrehozásában segédkezett, valamint azon makrogazdasági feltételezések és forgatókönyvek utólagos megfelelőségét, amelyek e programok alapjául szolgáltak;
52. felhívja az EKB-t, hogy tegye közzé a Kormányzótanács üléseinek összefoglaló jegyzőkönyvét, beleértve az érvelést és a szavazás adatait;
53. aggasztja, hogy a Tanács megvetést tanúsít a Parlament 2012. október 25-i, az EKB új igazgatósági tagjának kinevezéséről szóló állásfoglalása¹ iránt, és megjegyzi, hogy kellő figyelmet kellene fordítani mind a szakértelemre, mind a nemre az EKB felső vezetése

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0396.

tagjainak kiválasztásakor; álláspontja szerint az uniós intézményeknek, köztük az EKB-nak, jó példával kell elől járniuk a nemek közötti egyenlőség területén, ezért alapvető, hogy az EKB-n belül a vezető beosztásokban javítsák a nemek képviseletét; helyteleníti, hogy a tagállamok figyelmen kívül hagyták Yves Mersch kinevezése kapcsán, hogy a szavazás az Európai Parlamentben – mind az ECON bizottságban, mind a plenáris ülésen – a nemek közötti egyensúly figyelembevételének hiánya miatt negatív eredménnyel zárult; sürgeti a tagállamokat, hogy az Igazgatóság tagjainak kinevezése tekintetében vezessenek be a nemek közötti egyensúlyt előtérbe helyező szemléletet a nemek közötti kiegyensúlyozott képviseleten alapuló pozitív fellépés lehetőségével;

54. emlékeztet arra, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányáról szóló 4. számú jegyzőkönyv 10. cikkének (4) bekezdése szerint a Kormányzótanács ülésein történtek bizalmasak, de a Kormányzótanács dönthet úgy, hogy vitáinak eredményét nyilvánosságra hozza; kéri az EKB-t, hogy későbbi éves jelentéseiben adjon részletes választ az Európai Parlament EKB-ról szóló éves jelentésében foglaltakra;
55. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	5.11.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 41 - : 5 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marino Baldini, Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Hans-Peter Martin, Marlene Mizzi, Sławomir Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Zdravka Bušić, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Gianni Pittella, Nils Torvalds
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Izaskun Bilbao Barandica, Yves Cochet, Mary Honeyball